

საქმე # 160100119002900087

საქმე #1/116-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

28 ივნისი 2019 წელი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალი-ნი**

სხდომის მდივანი - **ვერიკო ნინი-შვილი, თამარ სისვაძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გი----- სა-----ი, გი----- მე-----ე

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ნა--- ბა-----ი (დაბადებული - 1-----სს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #2-----, უმაღლესი განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები:მა-----ი, სოფელი ალგეთი.

კვალიფიკაცი-: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

დისპოზიცი-: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ.

ადვოკატი - მა-- და-----ე, რა---- რი-----ე

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - აფ---- გა----- (დაბადებული - 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #1-----, უმაღლესი განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, განქორწინებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: დმანისი, სოფელი სარკინეთი.

კვალიფიკაცი-: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილი.

დისპოზიცი-: სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

ადვოკატი - გი- დე-----

თარჯიშანი - ნა---- იბ-----ა

სხდომის სახე - ღი-

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2019 წლის 9 მარტს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ქ.მა-----ში ნა--- ბა-----ის მფლობელობაში არსებულ, გა-----ს სახელობის ქუჩაზე N--ე კორპუსის 4--ე ბინაში, ნა--- ბა-----მა მუშტის თავის არეში რამდენჯერმე დარტყმის და ფეხების არეში ფეხების დარტყმის გზით ფიზიკურად იძალადა თავისი მეუღლის ხა----- კა-----ს მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ნა--- ბა-----ის მიერ ხა----- კა-----ს მიმართ განხორციელებული ძალადობის ფაქტს შეესწრო მათი არასრულწლოვანი შვილი და---- ბა-----ი.

1.2. 2019 წლის 9 მარტს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ქ.მა-----ში ნა--- ბა-----ის მფლობელობაში არსებულ, გა-----ს სახელობის ქუჩაზე N--ე კორპუსის 4--ე ბინაში, აფ---- გა-----მ ყელში ხელის მოჭერის გზით ფიზიკურად იძალადა ხა----- კა-----ს მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმინა დაზარალებულის, ბრალდებულების ჩვენებები, გაანალიზა ისინი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში, თითოეული მტკიცებულება შეაფასა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით, საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - ნა--- ბა-----ისა და აფ---- გა-----ს დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მი-ჩნი-, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარისი- ნა--- ბა-----ისა და აფ---- გა-----ს დამნაშავედ ცნობისა და მათ მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის

გამოტანისათვის, შესაბამისად, ნა--- ბა-----ი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრალდებაში, ხოლო აფ---- გა----- საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ნა--- ბა-----ის მიერ 2019 წლის 9 მარტს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ქ.მა-----ში ნა--- ბა-----ის მფლობელობაში არსებულ, გა-----ს სახელობის ქუჩაზე N--ე კორპუსის 4--ე ბინაში ხა----- კა-----ს მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, რომელსაც ესწრებოდა მისი არასრულწლოვანი შვილი და---- ბა-----ი. ასევე ხა----- გა-----ს მიერ 2019 წლის 9 მარტს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ქ.მა-----ში ნა--- ბა-----ის მფლობელობაში არსებულ, გა-----ს სახელობის ქუჩაზე N--ე კორპუსის 4--ე ბინაში ხა----- კა-----ს მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგინა პირდაპირი მტკიცებულებები: დაზარალებულ - ხა----- კა-----ს გამოკითხვის ოქმები, მოწმეების ნა----- გა-----ს, და---- ბა-----ის გამოკითხვის ოქმები, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ჩატარების ოქმი, ვიზუალური დათვალიერების ოქმი და ფოტოსურათები, ექსპერტიზის დასკვნა.

2.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ ნა--- ბა-----ისა და აფ---- გა-----ს სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები გარდა: დაზარალებულ - ხა----- კა-----ს ჩვენებებისა არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, რის გამოც ისინი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.4. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს სხდომაზე გამოკვლეული ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოსათვის წარმოდგენილ თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე და განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, კერძოდ:

2.5. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა დაზარალებულმა ხა----- კა-----მ განმარტა, რომ ნა--- ბა-----ი არის მისი მეუღლე, 2019 წლის 9 მარტს მივიდა ქ.მა-----ში გა-----ს ქუჩაზე არსებულ ნა--- ბა-----ის ბინაში, სადაც დახვდა მისთვის უცნობი ქალბატონები და მისი მეუღლე ნა--- ბა-----ი, მის შეკითხვაზე თუ ვინ იყვნენ ის ქალბატონები აფ---- გა-----მ ხელი მოუჭირა მას ყელის არეში რა დროსაც განიცადა ფიზიკური ტკივილი,

ხოლო ნა--- ბა-----მა თავში რამდენიმეჯერ დაარტყა მუშტი და ფეხები დაარტყა ფეხის არეში რა დროსაც ასევე განიცადა ფიზიკური ტკივილი, მისი მეუღლის მხრიდან მის მიმართ განხორციელებულ ძალადობის ფაქტს შეესწრო მისი არასრულწლოვანი შვილი და--- ბა-----ი. მისივე განმარტებით იგი შეურიგდა ბრალდებულებს, აპატი- მათ და მათ მიმართ პრეტენზი- არ გააჩნი-.

2.6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამი-ნის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლით გათვალისწინებული გარანტი- (დაკითხოს ან დააკითხვინოს ბრალდების მოწმეები და გამოაძახებინოს და დააკითხვინოს დაცვის მოწმეები ბრალდების მოწმეთა თანაბარ პირობებში) ამავე პარაგრაფით განსაზღვრულ დაცვის სხვა „მინიმალურ“ უფლებებთან ერთად წარმოადგენს სამართლი-ნი სასამართლო განხილვის უფლების ნაწილს, ამავე მუხლის 1-ლი პარაგრაფის საფუძველზე. უფრო ზუსტად, გარანტიის დანიშნულებაა სამართალწარმოების შეჯიბრებითობის უზრუნველყოფა. დაცვას უნდა ჰქონდეს ბრალდებულის წინააღმდეგ არსებული მტკიცებულებების გამოკვლევისა და საკუთარი მტკიცებულებების წარდგენის შესაძლებლობა. ამ უფლების გამოყენების პირობები უნდა იყოს პროკურორისთვის განსაზღვრული პირობების მსგავსი, რაც მხარეთა თანასწორუფლები-ნობის პრინციპს ემსახურება.

2.7. ამდენად, მოწმეთა გამოაძახებისა და დაკითხვის უფლება წარმოადგენს სამართლი-ნი სასამართლო განხილვის უფლების არსებით ელემენტს და მჭიდროდ არის დაკავშირებული მხარეთა თანასწორუფლები-ნობის პრინციპთან და უფლებასთან შეჯიბრებით პროცესზე.¹ ადამი-ნის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლი ადგენს პრინციპს, რომლის შესაბამისადაც ბრალდებულის მსჯავრდებამდე მის წინააღმდეგ არსებული ყველა მტკიცებულება მისი თანდასწრებით უნდა იქნეს წარდგენილი საჯარო სასამართლო განხილვაზე შეჯიბრებითობის პრინციპის დაცვით მათი გამოკვლევის მიზნით. ამ პრინციპიდან გამონაკლისი დაშვებული- იმ პირობით, რომ დაცვის უფლებები არ უნდა შეიზღუდოს, რაც როგორც წესი მოითხოვს, რომ ბრალდებულს საკმარისი შესაძლებლობა უნდა მიეცეს დაკითხოს მოწმე, რომელიც მის წინააღმდეგ აძლევს ჩვენებას.²

2.8. საქმის არსებითად განხილვის სხდომაზე ბრალდებულმა აფ---- გა-----მ განმარტა, რომ 2019 წლის 9 მარტს, დაახლოებით 20:00 საათზე, იმყოფებოდა სტუმრად მის უსინათლო დასთან და სიძესთან ქ.მა-----ში ნა--- ბა-----ის მფლობელობაში არსებულ, გა-----ს სახელობის ქუჩაზე N--ე კორპუსის 4--ე ბინაში, რა დროსაც ბინაში შევიდა ხა----- კა-----, რომელიც ყვიროდა და აყენებდა სიტყვიერი შეურაცხყოფას, მან ყელში ხელის მოჭერის გზით ფიზიკურად იძალადა ხა----- კა-----ს მიმართ, რასაც ძალი-ნ განიცდის.

2.9. ბრალდებულმა ნა--- ბა-----მა საქმის არსებითი განხილვის დროს სასამართლოს მისცა ჩვენება და განმარტა, რომ ხა----- კა----- არის მისი პირველი მეუღლე, მათ ყავთ საერთო შვილი და---- ბა-----ი. 2019 წლის 9 მარტს, დაახლოებით 20:00 საათზე, იმყოფებოდა მის მიერ ნაქირავებ ბინაში, რომელიც მდებარეობს ქ.მა-----ში გა-----ს სახელობის ქუჩაზე, მასთან ბინაში მივიდა ხა----- კა-----, რომელთანაც მოუვიდა კონფლიქტი, რა დროსაც ხა----- კა-----ს მუშტი დაარტყა რამდენჯერმე თავის არეში და ფეხების არეში ფეხები. მის მიერ ხა----- კა-----ს მიმართ განხორციელებული ძალადობის ფაქტს შეესწრო მათი არასრულწლოვანი შვილი და---- ბა-----ი.

2.10. ბრალდებულმა ნა--- ბა-----მა საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ იგი სრულად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ არასაპატიმრო სასჯელის გამოყენება.

2.11. ბრალდებულმა აფ---- გა-----მ საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ იგი სრულად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობის გათვალისწინებით მის მიმართ სასჯელის სახით ჯარიმის გამოყენება.

2.12. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 26 მარტის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №001912719 დასკვნით დადგენილი-, რომ პირადი გასინჯვის მონაცემებით 10.03.19 ხა----- კა-----ს აღენიშნება სისხლჩაქცევები კისერზე ორივე მხარეს, მარცხენა საფეთქლის მიდამოში, ორივე ბარძაყის ქვემო მესამედის შიგნითა ზედაპირებზე და ცხვირზე, ნაჭდევი კისრის წინა ზედაპირზე. დაზიანებები განვითარებული- რაიმე მკვრივი ბლავგი საგნის მოქმედებით, მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ შემთხვევის თარიღს.

2.13. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.14. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების

სტანდარტი დადგენილი-, ასევე ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამი-ნის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელი- იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.15. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.16. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებული-, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიცი-ში-, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამი-ნის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.17. სასამართლო საქმეში არსებულ სადავო მტკიცებულებებსა და იმ მტკიცებულებებს რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მი-ჩნი-განაჩენის 1.1. 1.2. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმარტავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი- ადამი-ნის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, ხოლო ჯანმრთელობა, ისევე როგორც სიცოცხლის უფლება, ადამი-ნის ფუნდამენტური უფლებაა. იგი

შეუფასებელი სიკეთეა და მასზე მნიშვნელოვანწილადაა დამოკიდებული ადამი-ნის სიცოცხლის ხანგრძლივობა, მისი გუნებაგანწყობილება, შრომისუნარი-ნობა, აქტიურობა და ა.შ. საქართველოში ადამი-ნის ჯანმრთელობა დაცული- კონსტიტუციითა და სხვა საკანონმდებლო აქტებით, მათ შორის ეს უფლება განმტკიცებული- საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წელს მიღებული ადამი-ნის უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის 25-ე მუხლით. აღნიშნული მუხლის მიხედვით, „ყველას უფლება აქვს მისი და მისი ოჯახის ჯანმრთელობისა და კეთილდღეობის, ადეკვატური სტანდარტით ცხოვრებისა“.

3.2. კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებული- ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია- ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ამ დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი- ადამი-ნის ჯანმრთელობა.

3.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღი-რებულ პრინციპს „in dubio pro reo“, რომლითაც დაუშვებელი- პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასი-თის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამი-ნის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტი-ს წარმოადგენს.

3.4. საქართველოს სსკ მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

3.5. მტკიცებულებათა შეფასების გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი განმარტებული- საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებაში, „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამეტის წინააღმდეგ“, სადაც სასამართლო აღნიშნავს: ა) „გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცებულებითი სტანდარტი თამაშობს სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან როლს სისხლის სამართლის პროცესში. იგი უზრუნველყოფს უდანაშაულობის პრეზუმფციის პრინციპის დაცვას, არსებითად ამცირებს უსამართლო და დაუსაბუთებელი გამამტყუნებელი განაჩენის საფრთხეს, მართლმსაჯულების განხორციელების პროცესში ხელს უწყობს შეცდომის

დაშვების საფრთხის თავიდან აცილებას. მსჯავრდების შემთხვევაში შეზღუდვას ექვემდებარება პირის თავისუფლება, ასევე ხდება მისი პიროვნების სტიგმატიზაცი- ბრალდებულს არ უნდა შეერაცხოს დანაშაული მანამ, სანამ მტკიცებულებების საკმარისი და დამაჯერებელი ერთობლიობით არ დადასტურდება დანაშაულის თითოეული ელემენტის არსებობა მის ქმედებაში. ბ) ამასთანავე, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი თამაშობს მნიშვნელოვან როლს მართლმსაჯულებისადმი საზოგადოების ნდობის ჩამოყალიბებაში. სასიცოცხლოდ აუცილებელი-, რომ სახელმწიფოს ლეგიტიმური უფლება, განახორციელოს სისხლისსამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს დასუსტებული ისეთი მტკიცებულებითი სტანდარტით, რომელიც მიუკერძოებულ ადამიანს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ. ასევე აუცილებელი-, რომ თავისუფალ საზოგადოებაში თითოეულ პირს ჰქონდეს იმის რწმენაც და სამართლებრივი გარანტი-ც, რომ სახელმწიფო არ მოახდენს მის მსჯავრდებას, თუკი სამართლი-ნი სასამართლო პროცესის შედეგად, ყველაზე მაღალი დამაჯერებლობით (სიზუსტით) არ დარწმუნდება პირის ბრალეულობაში. გ) გონივრულ ეჭვს მიღმა ტესტი წარმოადგენს სახელმძღვანელო კრიტერიუმს, რომელსაც სასამართლო იყენებს პირის დამნაშავედ ცნობისთვის, მი-ნიშნებს სასამართლოს, თუ რამდენად მყარი უნდა იყოს რწმენა იმისა, რომ ბრალდებულმა ჩაიდინა დანაშაული. სასამართლო ბრალდებულს დამნაშავედ ცნობს, როდესაც საქმეში არსებული მტკიცებულებები მას გონივრულ ეჭვს მიღმა დაარწმუნებს პირის ბრალეულობაში.

3.6. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებული- ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვი- ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ კოდექსის (იგულისხმება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი) მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბები-, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღმზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევი-ნ ან ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას.

3.7 მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასალებით, დადგენილი-, რომ დაზარალებული ნა----- კა----- არის ბრალდებულ ნა--- ბა-----ის

მეუღლე.

3.8. ამდენად, ბრალდებული ნა--- ბა-----ი და დაზარალებული ხა----- კა----- საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ითვლები-ნ ერთმანეთის ოჯახის წევრებად.

3.9. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განსახილველი დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგი-ნი დელიქტი- და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელი-, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა. ამასთან, ამ დროს მნიშვნელოვანი- დადგენილი იქნეს მიზეზობრივი კავშირი პირის ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის, ასევე ის გარემოებაც, რომ პირის მიერ განხორციელებულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.10. ზემოაღნიშნული ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე ნათელი-, რომ კანონმდებლის მიერ დაკონკრეტებული- ის აუცილებელი პირობები, რომელთა უტყუარად დადგენის შემდეგ არის შესაძლებელი რომ მოხდეს პირის მიერ ჩადენილი ქმედების მოცემული მუხლით დანაშაულად კვალიფიკაცი-. კერძოდ, აუცილებელი- დადგენილი იქნეს: 1) **სუბიექტთა წრე** (დამნაშავე უნდა იყოს დაზარალებულის ოჯახის წევრი ან **ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევი-ნ ან ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას**, 2) დამნაშავის მიერ დაზარალებულის მიმართა განხორციელებული უნდა იქნეს აღნიშნული მუხლით გათვალისწინებული რომელიმე **ქმედება** (ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი ან დამცირება) და 3) აღნიშნული ქმედებას უნდა მოჰყვეს კონკრეტული **შედეგი** (ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა). ზემოაღნიშნული გარემოებები ასევე ცხადყოფს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით ქმედების კვალიფიკაციისათვის მიყენებული დაზი-ნებების ხარისხთან ერთად გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს პირის მიერ განხორციელებული ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა.

3.11. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე, თუმცა, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მიუხედავად ბრალდების მხარის მტკიცებულებების გამოკვლევის გარეშე მიღებისა, ქმედების სამართლებრივი შეფასება - ბრალდებულის ქმედებისათვის სწორი კვალიფიკაციის მინიჭება სწორედ ამ (უდავო) მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად სასამართლოს ვალდებულებაა.

3.12. სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირის ბრალდების დადგენილებაში ნა---

ბა-----ის და მიერ განხორციელებული ქმედების დაკვალიფიცირება ძალადობად სამართლებრივად მართებული-, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს საქმეში არსებული მტკიცებულებებით: დაზარალებულ ხა----- კა-----ს ჩვენებით, მოწმეების ნა----- გა-----ს, და---- ბა-----ის გამოკითხვის ოქმებით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ჩატარების ოქმით, ვიზუალური დათვალიერების ოქმით და ფოტოსურათებით, ექსპერტიზის დასკვნაით, ნა--- ბა-----ის აღი-რებითი ჩვენებით, უტყუარად დადასტურებულად მი-ჩნი- ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ნა--- ბა-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, კერძოდ: 2019 წლის 9 მარტს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ქ.მა-----ში ნა--- ბა-----ის მფლობელობაში არსებულ, გა-----ს სახელობის ქუჩაზე N--ე კორპუსის 4-- ე ბინაში, ნა--- ბა-----მა მუშტის თავის არეში რამდენჯერმე დარტყმის და ფეხების არეში ფეხების დარტყმის გზით ფიზიკურად იძალადა თავისი მეუღლის ხა----- კა-----ს მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ნა--- ბა-----ის მიერ ხა----- კა-----ს მიმართ განხორციელებულ ძალადობის ფაქტს შეესწრო მათი არასრულწლოვანი შვილი და---- ბა-----ი.

3.13. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მი-ჩნი-, რომ ნა--- ბა-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

3.14. სასამართლო აღნიშნავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლით კრიმინალიზებული- სისტემატური ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ან ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია-, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ამ დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტი- ადამი-ნის ჯანმრთელობა, თუმცა, ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა არ უკავშირდება ჯანმრთელობის მნიშვნელოვან, საშიშ დაზი-ნებას. ცემა გამოიხატება დაზარალებულის სხეულზე არაერთ დარტყმაში,

რამაც თავის მხრივ, შესაძლებელი-, გამოიწვიოს სხეულის ანატომიური მთლი-ნობის დარღვევა (ნაკაწრები, სისხლნაჟღენტები, ზედაპირული დაჟეჟილობანი, მცირე ჭრილობები), მაგრამ შესაძლებელი-, მხოლოდ ფიზიკურ ტკივილშიც გამოიხატოს. სწორედ დარტყმების რაოდენობა/ინტენსივობა განასხვავებს ცემას სხვაგვარი ძალადობისგან, რომელიც გამოიხატება ერთჯერად ძალადობრივ ქმედებაში (მაგ: ხელის გარტყმა და სხვა). ქმედების ცემად ან სხვაგვარ ძალადობად დაკვალიფიცირებისათვის განმსაზღვრელი-, რომ სუბიექტის ქმედებას - ერთჯერად ან არაერთჯერად ძალადობრივ ქმედებას მოჰყვეს მსხვერპლისათვის ფიზიკური ტკივილი, ამასთან, ზემოაღნიშნულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზი-ნება მისი ხანმოკლე მოშლით ან საერთო შრომისუნარი-ნობის თუნდაც უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვით, ვინაიდან ამ შემთხვევაში ქმედება დაკვალიფიცირდება უფრო მძიმე სსკ-ის 120-ე მუხლით.

3.15. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული **ბრალდების მხარის მტკიცებულებები ბრალდებულ აფ---- გა-----ს და მის ადვოკატს მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის** გარეშე, თუმცა, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მიუხედავად ბრალდების მხარის მტკიცებულებების გამოკვლევის გარეშე მიღებისა, ქმედების სამართლებრივი შეფასება - ბრალდებულის ქმედებისათვის სწორი კვალიფიკაციის მინიჭება სწორედ ამ (უდავო) მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად სასამართლოს ვალდებულებაა. ამდენად, მოცემულ შემთხვევაში სასამართლომ უნდა შეაფასოს აფ---- გა-----ს ქმედება წარმოადგენს ცემას თუ სხვაგვარ ძალადობას.

3.16. სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირის ბრალდების დადგენილებაში აფ---- გა-----ს მიერ განხორციელებული ქმედების დაკვალიფიცირება ძალადობად, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვი-, მაგრამ არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი - სამართლებრივად მართებული-, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს საქმეში არსებული მტკიცებულებებით: დაზარალებულ ხა---- - კა-----ს ჩვენებით, მოწმეების ნა----- გა-----ს, და---- ბა-----ის გამოკითხვის ოქმებით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ჩატარების ოქმით, ვიზუალური დათვალიერების ოქმით და ფოტოსურათებით, ექსპერტიზის დასკვნაით, ბრალდებულ აფ---- გა-----ს აღი-რებითი ჩვენებით, უტყუარად დადასტურებულად მი-ჩნი- ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ აფ---- გა-----მ ჩაიდინა სხვაგვარი ძალადობა, კერძოდ: 2019 წლის 9 მარტს, დაახლოებით 20:00 საათზე, ქ.მა-----ში ნა--- ბა-----ის მფლობელობაში არსებულ, გა-----ს სახელობის ქუჩაზე N--ე კორპუსის 4--ე ბინაში, აფ---- გა-----მ ყელში ხელის მოჭერის გზით ფიზიკურად იძალადა ხა----- კა-----ს მიმართ, რის

შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ამდენად, სასამართლოა მი-ჩნი-, რომ სახეზეა სხვაგვარი ძალადობის, (რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვი-, მაგრამ არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი) შემადგენლობისთვის სავალდებულო ყველა ნიშანი. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

3.17. ამდენად, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობის საფუძველზე სასამართლოს დადგენილად მი-ჩნი-, რომ ნა--- ბა-----მა ჩაიდინა დანაშაული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვი- ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, რისთვისაც ნა--- ბა-----ი ცნობილი უნდა იქნეს დამნაშავედ, ხოლო აფ---- გა-----მ ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული - სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვი-, მაგრამ არ მოჰყოლი- ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, რისთვისაც აფ---- გა----- ცნობილი უნდა იქნეს დამნაშავედ.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1 ნა--- ბა-----ისა და აფ---- გა-----ს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები სს საქმეში არ მოიპოვება, ხოლო დამამძიმებელ გარემოება არის ის, რომ ისინი აღი-რებენ და გულწრფელად ინანიებენ ჩადენილ დანაშაულს.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლი-ნი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლი-ნი-, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლი-ნობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლი-ნი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს

სასჯელის მიზნებს.

5.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასი-თი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლი-ნობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილს „ბ“ ქვეპუნქტი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე, ი-რალთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე ან შინაპატიმრობას ვადით ექვსი თვიდან ერთ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე, ი-რალთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

5.5. დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამი-ნის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლი-ნობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოცი-ლიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამი-ნის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელი- ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის,

რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

5.6. სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მი-ქცევს საქართველოში ოჯახური ძალადობის გახშირებულ შემთხვევებზე, რაც სერიოზული სოცი-ლური პრობლემაა და მოძალადისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრის მიზანი არის ამ პრობლემის აღმოფხვრის გზა, ოჯახში ძალადობის მსხვერპლის დაცვა მოძალადისაგან და როგორც ბრალდებულზე, ისე სხვა პირებზე ზემოქმედებაც, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

5.7. განაჩენის 5.1. და 5.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლი-ნობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან. სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს ითვალისწინებს: ნა--
- ბა-----ის მიერ ჩადენილი ქმედების საშიშროებასა და ხასი-თს, ქმედების განხორციელების სახესა და ხერხს, მის ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას (ძალადობა განხორციელა სამი პირის მიმართ), მის პირად და ეკონომიკურ პირობებს დანაშაულის ჩადენის მოტივს/მიზანს. გამომდინარე აქედან, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოცი-ლიზაცი-. შესაბამისად, სასამართლო მი-ჩნის, რომ ნა---
ბა-----ს სასჯელად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა და თავისუფლების აღკვეთაზე უფრო ნაკლებად მკაცრი სასჯელის სხვა სახე, ზემოთ მითითებული გარემოებებიდან გამომდინარე, ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. იმის გათვალისწინებით, რომ ბრალდებული ნა--- ბა-----
ი აღი-რებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ადრე ნასამართლევი არ ყოფილა სასჯელის ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით სანქციით გათვალისწინებული სასჯელი 1 (ერთი) წლით და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც სრულად შეესაბამება სამართლი-ნობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოცი-ლიზაციის მიზნებს (სასჯელის მიზნებს).

5.8. საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განხრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი

დანაშაული და იგი აღი-რებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილი- დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის. მოცემულ შემთხვევაში ვინაიდან ნა--- ბა---
-----მა ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე დანაშაული, არ არის ნასამართლევი და აღი-რებს ჩადენილ დანაშაულს, ასევე მისი პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების ხასი-თის გათვალისწინებით, სასამართლოს მი-ჩნი-, რომ მას დანიშნული სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე დაუდგინდეს გამოსაცდელი ვადა. ამასთან, სასამართლოს მიზანშეწონილად მი-ჩნი-, რომ მსჯავრდებულის ყოფა-ქცევის ეფექტურად კონტროლის მიზნით, **ნა--- ბა-----ს** უნდა დაეკისროს სსკ-ის 65-ე მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

5.19. სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულ აფ---- გა-----ს შემამსუბუქებელ გარემოებებს (აღი-რებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულებს არ არის ნასამართლევი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნი-), დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასი-თსა და ზომას, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, ყოფაქცევას დანაშაულებრივი ქმედების შემდეგ, ამასთან, საყურადღებოა ის გარემოებაც, რომ ბრალდებული სადავოდ არ ხდის ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და მის მიერ ჩადენილი- ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაული (რომლისთვისაც კანონმდებლის მიერ ყველაზე მკაცრი სასჯელის სახით განსაზღვრული- თავისუფლების აღკვეთა 1 წლამდე ვადით), ასევე გათვალისწინებით იმისა, რომ ის უვლის თავისი უსინათლო დის შვილებს, სასამართლოს მი-ჩნი-, რომ აფ---- გა-----ს განესაზღვროს - ჯარიმა.

5.13. ჯარიმის სახით განსაზღვრული თანხის ოდენობასთან დაკავშირებით კი სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის მიერ ჩადენილი დანაშაულის ბუნებას, ქმედების ხასი-თს, ასევე, თავად მის პოზიცი-ს და გამომდინარე აქედან, აღნიშნული სასჯელის ოდენობა არის, როგორც ადეკვატური და პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რაც, ერთი მხრივ, დამაფიქრებელი იქნება მისთვის, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასი-თი, გასაკიცხაობის ხარისხი, განიმსჭვალოს მართლწესრიგის დაცვითა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით, ხოლო მეორე მხრივ, სასამართლოს მიერ ბრალდებულის მიმართ სასჯელის სახით ჯარიმის ზემოაღნიშნული ოდენობით განსაზღვრა სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას - სამართლი-ნობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოცი-ლიზაცი-ს.

5. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

ნა--- ბა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.

აფ--- გა-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით, სსკ-ის 42-ე, 63-66-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

ნა--- ბა-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 (ერთი) წლითა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და "არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

ნა--- ბა-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და იგი დაუყოვნებლივ განთავისუფლდეს სხდომის დარბაზიდან.

ნა--- ბა-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2019 წლის 10 მარტიდან - 2019 წლის 28 ივნისის ჩათვლით.

აფ--- გა----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის

სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლისპირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 1500 (ათას ხუთასი) ლარის ოდენობით

აფ---- გა-----ს მიმართ შეფარებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს. გირაოს თანხა განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

ჯარიმის გადახდაზე კონტროლი დაევალოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალი-ნი